

[Hølge Larsen.]

regnskab, men kun for de sidste måneder af finansåret, og den stigning i indtægter, som man budgetterer med på finanslovforslaget for næste år, svarer i det væsentligste netop til den begrænsning af forbruget, som man tilsigtede med omsætningsafgiften.

Når vi vender os til udgiftssiden, som det ærede medlem i særlig grad kritiserede, er det rigtigt, at der er en stigning på godt 1 milliard kr. Jeg synes dog, man bør være opmærksom over for, på hvilke felter disse stigninger i særlig grad forekommer. Der er afsat en stigning på ca. 300 mill. kr. til pristalsregulering af lønninger og sociale ydelser, altså en udgiftsstigning, som er lovbundet. Der er også en udgiftsstigning til folke- og invalidepension på op imod 300 mill. kr., som ligeledes i det allervæsentligste er lovbundet, og som skyldes lovændringer, der er vedtaget med et stort flertal i det høje ting. Der er andre stigninger, som er lovbundne på lignende vis, nemlig stigninger til kommunernes sygehusudgifter, vejudgifter og til skolevæsenet, og så er der endvidere en del udgiftsstigninger, som hænger sammen med aftalte materialeanskaffelser til civilforsvaret og til forsvaret i øvrigt. Endelig er der en vis stigning i anlægsudgifter på områder, hvor jeg tror det vil være urigtigt ikke at bevilge disse anlægsudgifter — det drejer sig først og fremmest om uddannelse, forskning og trafik-anlæg.

Jeg tror, at man netop her er på et af de områder, hvor man skal være overordentlig varsom med de for voldsomme begrænsninger i anlægsudgifterne. Jeg erkender, at det i foråret var nødvendigt at foretage begrænsninger på disse områder. Jeg tror også, at det er områder, hvor man hurtigst muligt skal søge at komme bort fra de alt for stærke begrænsninger, fordi netop investeringer i uddannelsen og trafikken er investeringer af en sådan art, at de, om jeg må udtrykke det sådan, skal give penge og for tjeneste om ganske få år.

Derfor forekommer det mig, at når det ærede medlem hr. Poul Møller og man fra konservativ side i øvrigt kritiserer udgiftsstigningen, så bør man også i partiet se på, hvor det er, man ønsker disse udgiftsstigninger nedskåret, eller på hvilke områder man ønsker at spare. Det er ikke tilstrække-

ligt blot at kritisere, at udgifterne stiger; man bør også kunne anvise, på hvilke områder besparelserne skal ske.

Må jeg så til sidst blot lige gøre et par bemærkninger om et enkelt afsnit i det økonomiske sekretariats halvårsoversigt. Det fremgår jo af denne oversigt, at der skulle være muligheder for relativt gode afsætningsvilkår for dansk industri, at der for landbrugsvareeksportens vedkommende gør sig adskillig usikkerhed gældende, bl. a. spørgsmålet om landbrugsordningerne i fællesmarkedet og hele udviklingen af forhandlingerne omkring markedsdannelserne, at der for det kommende år skulle kunne være mulighed for en vis stigning, en stigning på omkring 5 pct., i valutaindtjeningen. Sammenholder man det med den meget lille valutareserve, vi har, viser det ganske klart, at det er en nødvendighed at holde indkomstforøgelserne i det kommende år inden for meget snævre rammer. Jeg siger udtrykkelig indkomstforøgelserne, fordi jeg ønsker at pointere, at det krav om tilbageholdenhed og mådehold, som er fremført her i dag, og fremført med fuld ret, må gælde for alle grupper. Det er et krav, der må stilles ikke blot over for lønarbejdere og tjenestemænd, men over for alle grupper i samfundet. Det gælder også i spørgsmålet om avanceberegning og i spørgsmålet om udbytteberegning ved årsskiftet, og jeg minder i denne forbindelse om det karakteristiske i nationalbankens henvendelse til bankerne om at vise tilbageholdenhed ved udbytteberegningen. Det er et spørgsmål om at holde indkomstforøgelserne inden for det, produktionsstigningen tillader. Vi må foreløbig regne med, at mulighederne for store forøgelser i det kommende år ikke er til stede, og derfor er kravet om mådehold og tilbageholdenhed et krav, der må rejses over for alle, som har indflydelse på indkomstfastsættelsen.

Aksel Larsen: Jeg kan, på mit partis vegne udtale uvilje over for det foreliggende forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1963-64, men velvilje over for forslag til lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

Forslaget til udskrivningslov er naturligvis regeringens forslag, men det er det kun formelt; reelt er det venstres og de konserva-